

Kitab Daniel - Nomor Dalapan Puluh Tilu

Opat Generasi Adventisme Laodikea: Ngaruntuy Kakejeman nu Beuki Ngagedéan

Jeff Pippenger

2024-02-16

Yéhéskiél pasal dalapan ngaguar opat kakajian anu beuki ngaronjat, anu ngawakilan opat turunan Adventisme Laodikia. Pemberontakan taun 1863 ngahasilkeun hiji tandingan kana dua loh Habakuk, sakumaha Harun geus ngahasilkeun hiji gambar timburu palsu ku anak sapi emasna, dina mangsa anu sarua nalika Allah keur maparin dua loh Sapuluh Parentah ka Musa. Sanggeus Adventisme Laodikia mimiti ngalakonan pagawéan nyingkirkeun bebeneran-bebeneran dasar, sakumaha dilambangkeun dina impian William Miller, kapamingpinan turunan kahiji mimiti nampik kawibawaan Alkitab, tuluy Roh Nubuat. Pemberontakan éta geus tumuwuh nepi ka hiji titik nalika spiritualisme Kellogg (panteisme) asup kana sajarah maranéhna pas méméh taun 1888.

Dina pemberontakan taun 1888, spiritualisme anu dilambangkeun ku kamar-kamar gambaran dina kitab Yehezkiel nepi ka hiji titik anu para utusan ti Minneapolis, sarta nabi awéwé éta, malah Roh Suci sorangan, ditampik.

“Urang geus ningali dina pangalaman urang yén nalika Gusti ngutus sinar-sinar cahaya tina panto anu kabuka di bait suci ka umat-Na, Sétan ngagerakkeun pikiran loba jalma. Tapi tungtungna can datang. Bakal aya jalma-jalma anu ngalawan cahaya sarta neken ka handap jalma-jalma anu ku Allah dijadikeun saluran-saluran-Na pikeun nepikeun cahaya. Perkara-perkara rohani henteu katarima sacara rohani. Para pangawal henteu saluyu léngkah jeung pamaréntahan Allah anu keur muka jalan, jeung amanat anu sajati asalna ti sawarga sarta utusan-utusanana dipopohokeun.”

“Ti pasamoan ieu bakal aya lalaki-lalaki anu ngaku nyaho kana bebeneran, padahal maranéhna keur ngumpulkeun kana jiwana pakean anu henteu dianyam dina alat tenun sawarga. Roh anu geus ditarima ku maranéhna di dieu bakal dibawa ku maranéhna. Kuring ngageter ku sabab masa depan pagawean urang. Jalma-jalma anu di ieu tempat henteu nyerah kana bukti anu geus dipasihkeun ku Allah bakal merangan dulur-dulurna anu keur dipaké ku Allah. Maranéhna bakal ngajadikeunana kacida héséna, nalika datang kasempetan-kasempetan anu ngamungkinkeun maranéhna nuluykeun sarta ngadorong terus jenis peperangan anu sarua jeung anu nepi ka ayeuna geus dipigawé ku maranéhna. Lalaki-lalaki ieu bakal boga kasempetan pikeun diyakinkeun yén maranéhna geus merangan Roh Suci Allah. Sabagian bakal diyakinkeun; nu séjénna bakal pageuh nahan rohna sorangan. Maranéhna moal paéh kana diri sorangan sarta moal ngantep Gusti Yesus asup kana haténa. Maranéhna bakal beuki jeung beuki katipu nepi ka maranéhna teu bisa ngabédakeun bebeneran jeung kabeneran. Maranéhna, dina pangaruh roh anu séjén, bakal néangan jalan pikeun nerapkeun kana pagawean hiji wangun anu moal disatujuan ku Allah; sarta maranéhna bakal narékahan ngalaksanakeun sipat-sipat Iblis dina nganggap kakawasaan pikeun ngadalikeun pikiran manusa, sahingga ku jalan kitu ngadalikeun pagawean jeung perkara Allah.”

“Lamun dulur-dulur urang dina pasamoan ieu geus puasa sarta neneda, jeung ngarendahkeun hate maranéhna di payuneun Allah, tuluy calik kalayan tenang pikeun nalungtik Kitab Suci babarengan, tangtu Allah bakal dimulyakeun. Tapi sumanget prasangka anu dibawa ka pasamoan éta geus nutup panto kana berkah Allah anu pangbeungharna, jeung jalma-jalma anu miboga sumanget ieu moal aya dina kaayaan anu nguntungkeun pikeun ningali cahaya nepi ka maranéhna tobat di payuneun Allah sarta miboga rasa ngeunaan kumaha deukeutna maranéhna ka lampah ngahina Roh Suci jeung miboga sumanget anu séjén.” The 1888 Materials, 832.

Sanggeus taun 1888, Sister White “ngageter pikeun mangsa hareup” gereja jeung pagawean Allah. Anjeunna ningali yén pasamoan éta baris ngahasilkeun peperangan rohani anu terus lumangsung di antara jalma-jalma anu jadi pamingpin Adventisme Laodikea, sarta pasualan ngeunaan “the daily” téh mangrupa bukti yén ramalan-ramalan anjeunna kacumponan dina angkatan éta kénéh. Harita tuluy lumangsung hiji peperangan ku jalma-jalma anu henteu “nurut kana bukti anu ku Allah geus dipaparinkeun” pikeun netepkeun “amanat jeung utusan-utusan anu dikirim ti sawarga,” sarta jalma-jalma éta marangi “Roh Suci Allah.” Angkatan kadua nyaksian kumaha imah percetakan jeung sanitarium diduruk nepi ka rata ku seuneu panghukuman Allah.

“Kiwari abdi nampi serat ti Seseupuh Daniells ngeunaan musnahna kantor Review ku seuneu. Haté abdi kacida nalangsana nalika ngemutan karugian anu ageung pikeun ieu padamelan. Abdi terang yén ieu tangtu janten waktos pangbeuratna pikeun para sadérék anu dipasrahan ngurus ieu padamelan sareng pikeun para pagawé kantor éta. Abdi katarajang ku kasangsaraan babarengan jeung sakumna anu kasangsaraan. Tapi abdi henteu kagét ku ieu béja anu matak nalangsa, sabab dina titingalian peuting abdi parantos ningali hiji malaikat nangtung jeung pedang saperti seuneu, ngagoler manjang di luhur Battle Creek. Kungsi, dina waktu beurang, nalika pulpén aya dina leungeun abdi, abdi leungit kasadaran, sarta karasa saolah-olah pedang seuneu ieu keur ngalieuk heula ka hiji jurusan tuluy ka jurusan séjén. Musibah sigana nuturkeun musibah, ku sabab Allah dihina ku rarancang manusa pikeun ngagungkeun sarta ngamulyakeun dirina sorangan.”

“Isuk ieu abdi katarik pikeun neneda kalayan sajatina sangkan Gusti nungtun sakumna anu aya patalina jeung kantor Review and Herald supaya maranéhna taliti nalungtik, sangkan maranéhna tiasa ningali dina hal naon maranéhna parantos teu maliré kana loba pesen anu parantos dipasihkeun ku Allah.

“Sababaraha waktu ka tukang para dulur di kantor Review nanyakeun pituduh ka kuring ngeunaan ngadegkeun hiji gedong deui. Harita kuring nyarios yén lamun jalma-jalma anu satuju pikeun nambahan hiji gedong deui ka kantor Review and Herald boga mangsa nu bakal datang geus kabentang di hareupeun maranéhna, lamun maranéhna bisa ningali naon anu bakal aya di Battle Creek, maranéhna moal boga patalékan deui ngeunaan ngadegkeun hiji gedong deui di dinya. Allah ngandika: ‘Pangandika Kami geus dihina; jeung Kami bakal malik sarta ngabalikkeun.’”

“Dina Konperénsi Umum, anu lumangsung di Battle Creek dina taun 1901, Gusti maparin ka umat-Na bukti yén Anjeunna keur nyaur kana réformasi. Pikiran-pikiran katarajang ku kayakinan, sarta hate-hate kasentuh; tapi pagawean anu tuntas henteu dipigawé. Lamun hate-hate anu teuas waktu harita geus remuk dina panobat di payuneun Allah, tangtu bakal

katénjo salah sahiji panyataan kakawasaan Allah anu panggedéna anu kungsi katénjo. Tapi Allah henteu dipupujeun. Kasaksian-kasaksian ti Roh-Na henteu diperhatikeun. Jalma-jalma henteu misahkeun diri tina prak-prakan anu écés nentang kana asas-asas bebeneran jeung kaadilan, anu saestuna kudu salawasna dijaga dina pagawean Gusti.”

“Pesen-pesen ka garéja di Epesus jeung ka garéja di Sardis geus remen diulangkeun ka kuring ku Anjeunna anu maparin pitunjuk ka kuring pikeun umat-Na. ‘Tulis ka malaikat garéja di Epesus; Kieu dawuhan Anjeunna anu nyekel tujuh béntang dina panangan katuhu-Na, anu leumpang di tengah-tengah tujuh kandil emas; Kami terang kana pagawéan anjeun, kana kapeurih digawe anjeun, jeung kana kasabaran anjeun, sarta kumaha anjeun teu sanggup nahan maranéhna anu jahat; jeung anjeun geus nguji maranéhna anu nyebut dirina rasul, padahal lain, sarta geus manggihan yén maranéhna tukang bohong: jeung anjeun geus tabah, jeung boga kasabaran, sarta demi ngaran Kami geus digawé tarik, jeung henteu lalawora. Sanajan kitu Kami boga sawatara hal ngalawan anjeun, sabab anjeun geus ninggalkeun kanyaah anjeun anu mimiti. Ku sabab éta émutlah ti mana anjeun geus murag, sarta tobat, jeung lakonan deui pagawéan anu mimiti; lamun henteu, Kami baris geura sumping ka anjeun, sarta bakal mindahkeun kandil anjeun tina tempatna, iwal lamun anjeun tobat.’ Wahyu 2:1–5.

“Jeung ka malaikat jamaah di Sardis tuliskeun; Kieu timbalan Anjeunna anu nyekel tujuh Roh Allah, jeung tujuh bentang; Kami terang kana pagawean maneh, yén maneh boga ngaran saolah-olah hirup, padahal geus paéh. Sing waspada, jeung kuatkeun hal-hal anu kari, anu geus rék paéh: sabab Kami teu manggihan pagawean maneh sampurna di payuneun Allah. Ku sabab eta inget kumaha maneh geus narima jeung ngadangu, tuluy pageuhkeun eta, sarta tobat. Lamun ku sabab eta maneh henteu waspada, Kami bakal datang ka maneh kawas maling, jeung maneh moal nyaho jam sabaraha Kami bakal datang ka maneh.’ Wahyu 3:1–3.

“Urang keur nyaksian kacumponan ieu panggeuing-panggeuing. Tacan kungsi Kitab Suci kacumponan kalayan leuwih tumaninah tibatan ieu.”

“Jalma-jalma bisa ngadegkeun gedong-gedong anu pangtalitina diwangun, tahan seuneu, tapi ku sakali waé panangan Allah noél, ku sakilat seuneu ti sawarga, unggal panyumputan bakal disapu musna.

“Aya nu nanyakeun naha kuring boga piwuruk nu rék ditepikeun. Kuring geus méré piwuruk anu geus dipaparinkeun ku Allah ka kuring, kalayan pangharepan pikeun nyegah ragnagna pedang seuneu anu ngagantung di luhur Battle Creek. Ayeuna hal anu ku kuring dipikasieun téh geus kajadian—béja ngeunaan kadurukna gedong Review and Herald. Nalika béja ieu sumping, kuring henteu ngarasa reuwas, sarta kuring teu boga kecap pikeun diucapkeun. Naon anu ti waktu ka waktu ku kuring geus ditepikeun dina wangun pangéling-ngéling henteu mawa pangaruh iwal ngan ukur ngakeraskeun jalma-jalma anu ngadéngékeunana, sarta ayeuna kuring ngan ukur bisa nyebutkeun: Kuring kacida hanjakalna, kacida pisan hanjakalna, yén pukulan ieu jadi perlu kajadian. Cahaya geus dipaparinkeun kalayan kacukupan. Lamun éta dilaksanakeun, cahaya salajengna moal diperlukeun.” Testimonies, jilid 8, 97–99.

Generasi kadua Adventisme lain hiji kameunangan, sarta dina nyumponan nubuatan dina Yehezkiel pasal dalapan, pemberontakan téh ngan terus beuki ngaronjat.

“Kalayan pesen-pesen nu ditulis jeung ku seuneu, Gusti parantos nganyatakeun yén Mantenna miharep umat-Na supaya ngalih kaluar ti Battle Creek. Mugia Allah ngabantosan urang pikeun ngadangu sora-Na. Naha éta teu ngandung harti nanaon keur urang yén dua lembaga agung urang di Battle Creek disapu ku seuneu? Aranjeun bisa waé nyebut, ‘Tapi Sanitarium nu anyar ngabogaan loba pasien.’ Enya; tapi sanajan aya rébuan pasien di dinya, éta moal janten alesan anu ngadukung umat urang ngadegkeun imah-imah di Battle Creek, sarta netep di dinya.”

“Pangbibita beuki nambahan. Jalma-jalma nolak cahaya anu ku Allah geus dikirim dina Kasaksian-kasaksian tina Roh-Na, sarta maranéhna milih reka ciptana sorangan jeung rarancangna sorangan. Naha jalma-jalma bakal terus misahkeun dirina tina Allah? Naha Mantenna kudu nembongkeun kasingkur-Na ku cara anu leuwih écés deui batan anu geus dipidangkeun-Na?” Pamphlets, SpTB06, 45.

Jalma-jalma keur “milih reka-daya sorangan jeung rarancang sorangan,” sakumaha digambarkeun ku tujuh puluh kokolot dina kamar-kamar gambaran dina Yehezkiel pasal dalapan, anu ngawartakeun, “PANGERAN henteu ningali ka kami.” PANGERAN ngangkat hiji nabi awéwé sarta maparin ka anjeunna “tetenjoan anu kabuka” salila pas opat puluh taun, nepi ka taun 1884. Mantenna masang tandatangan-Na kana ieu karunia, sabab Mantenna anu maparinana sarta mungkasna di hiji kota nu ngaranna Portland, jeung Mantenna maparin éta salila opat puluh taun. Teu lila saméméh eureunna “tetenjoan anu kabuka” para kokolot baheula mimiti ngarusak kawibawaan Alkitab jeung Roh Nubuat dina taun 1881 jeung 1882. Ku kituna, “tetenjoan anu kabuka” tuluy mungkas dina taun 1884, sarta dina opat taun saterusna pambarontakan Korah, Datan, jeung Abiram diulang deui dina Konperénsi Umum taun 1888.

Pamurangkalih taun 1888 ngahasilkeun ngagedéna pamurangkalih anu nyaksian campur tangan langsung Allah kana sajarah Adventisme Laodisea nalika Mantenna ngaduruk pagawéan penerbitan jeung pagawéan kaséhatan. Sanajan kitu, pangadilan-pangadilan langsung éta henteu ngahalangan pamurangkalih anu keur lumangsung. Dina taun 1919, lumangsung hiji Konférénsi Alkitab, tempat salah sahiji pamurangkalih utama ti generasi kadua, William Warren Prescott, saurang ahli teologi anu dididik di paguron luhur Protestantisme murtad, jadi pamingpin utama dina ngadorong pamadegan satanis anu ngaku yén “the daily,” ngawakilan pagawéan Kristus di tempat suci, bari masihan runtuyan presentasi.

Sajarah netelakeun yén dina konferénsi Alkitab taun 1919 éta, Prescott ngadugikeun hiji injil anu eusina ngaleungitkeun unggal dasar ajaran tina talatah nubuat kaum Millerit. Anjeunna malah nyobaan ngaleungitkeun dua rébu tilu ratus poé, tapi teu hasil ngalaksanakeun éta. Sanajan kitu, anjeunna ngadugikeun hiji injil anu saéstuna kosong tina pangarti-pangarti nubuat kaum Millerit. Injilna ditolak dina pasamoan éta, tapi pamingpin-pamingpin anu buta éta tetep mutuskeun nyokot runtuyan presentasina sarta nyusunna jadi hiji buku anu dijudulan, *The Doctrine of Christ*. Buku éta jadi lambang datangna generasi katilu Adventisme Laodisea.

Ieu buku ngagambarkeun hiji Injil anu béda ti Injil Millerite dina Habakkuk pasal dua, jeung Paulus ngawartosan ka urang yén injil anu séjén téh saéstuna lain Injil pisan.

Kuring kacida héranna yén maranéh gancang pisan ngalih ti Mantenna anu geus nyaur maranéh kana kurnia Kristus ka hiji injil anu séjén; padahal éta lain injil anu séjén; tapi aya sawatara anu ngaganggu maranéh, jeung maksudna rék ngabéngkokkeun Injil Kristus. Tapi sanajan kami, atawa hiji malaikat ti sawarga, ngawawarkeun ka maranéh hiji injil anu béda ti anu geus kami wawarkeun ka maranéh, sing anjeunna dikutuk. Sakumaha geus ku kami diucapkeun saméméhna, kitu deui ayeuna ku kami diucapkeun deui, Lamun aya saha baé ngawawarkeun ka maranéh hiji injil anu béda ti anu geus maranéh tarima, sing anjeunna dikutuk. Galatia 1:6–9.

Generasi katilu Adventisme diwakilan ku kagijigan katilu dina kitab Yehezkiel, nyaéta nalika para awéwé keur ceurik pikeun Tammuz. Tammuz téh déwa Mesopotamia anu patalina jeung kasuburan sarta siklus tutuwuhan. Tammuz sakapeung digambarkeun minangka saurang angon atawa nonoman, anu dikaitkeun jeung robahna usum-usuman sarta tumuwuhna pepelakan. Pupusna Tammuz jeung hudangna deui saterusna patali jeung kalénder tatanén. Numutkeun kana mitologi éta, Tammuz bakal maot atawa ngiles salila bulan-bulan usum panas, anu dianggap minangka gambaran layuna tutuwuhan dina mangsa halodo anu panas jeung garing. Ceurik pikeun Tammuz téh hiji ritual perkabungan anu ngawengku ngararasakeun pupusna atawa ngilesna Tammuz salila bulan-bulan usum panas, tuluy dituturkeun ku kabungahan dina hudangna deui, anu ngalambangkeun dipulihkeunana deui tutuwuhan jeung kahirupan tatanén.

Ngarandegkeun Tammuz ngagambarkeun hiji amanat hujan panungtungan palsu, anu téh injil anu diwakilan ku W. W. Prescott. Dipiceunna pondasi nubuatan, anu dimimitian dina pambrontakan taun 1863, nepi ka ngahontal hiji titik dina taun 1919, nepi ka Adventisme Laodikea ngidinan injil palsu éta ditegakkeun. Injil palsu éta dumasar sagemblengna kana métodologi Protestantisme murtad. Arsiték aslina nyaéta W. W. Prescott, sarta saperti halna jeung William Miller, injil duanana lalaki éta dumasar kana pamahaman dasar maranéhna ngeunaan “the daily,” dina kitab Daniel. Duanana injil diwakilan dina petikan 2 Tesalonika, tempat Miller mimiti manggihan yén “the daily,” ngagambarkeun paganisme. Dina petikan éta aya hiji golongan anu diwakilan ku Miller, anu narima bebeneran anu ditepikeun ku Paulus, jeung golongan séjén anu henteu miboga kanyaah kana bebeneran.

Di poé-poé panungtungan aya hiji golongan, anu dilambangkeun ku Miller, “ngaku” jeung narima hujan panungtungan, sarta aya deui golongan séjén, anu dilambangkeun ku Prescott, narima kasasab anu kuat. Kasasab anu kuat anu maranéhna tampi téh dumasar kana hiji injil palsu, anu sabenerna lain injil pisan, sarta éta nandaan hiji talatah palsu ngeunaan hujan panungtungan. Ku kituna, kakejeman anu katilu dina Ezekiel téh nyaéta para awéwé (garéja-garéja Adventisme Laodikea), nu keur ceurik keur Tammuz. Cimatea maranéhna dina usum panas (hujan), dimaksudkeun pikeun ngahasilkeun buah panén.

Pabédana antara dua rupa amanat hujan panungtungan nyusup ka sakuliah Alkitab jeung Roh Ramalan. Alkitab terus-terusan netelakeun yén hujan téh ditahan ti hiji umat anu teu taat.

Maranéhna nyarita kieu, Lamun saurang lalaki ngusir pamajikanana, tuluy éta awéwé ninggalkeun anjeunna sarta jadi milik lalaki séjén, naha anjeunna bakal balik deui ka dirina? naha éta nagri moal kacida najisna? tapi maneh geus ngalacur jeung loba kabogoh; sanajan

kitu, balik deui ka Kami, saur PANGERAN. Angkatkeun panon maneh ka tempat-tempat anu luhur, tuluy tingali di mana aya tempat anu ku maneh can kungsi dipaké ngagolér jeung maranéhna. Di sisi jalan-jalan maneh geus calik nungguan maranéhna, kawas urang Arab di padang gurun; jeung maneh geus najiskeun éta nagri ku palacuran maneh jeung ku kajahatan maneh. Ku sabab éta hujan geus ditahan, sarta euweuh hujan ahir usum; jeung maneh boga tarang awéwé palacur, maneh nampik pikeun ngarasa era. Yermia 3:1–3.

Adventisme Laodikea mimiti ngalacur dina taun 1863, sarta ti harita hujan-hujan geus ditahan. Maranéhna nolak ngaraos isin ku sabab pamberontakan maranéhna, jeung kakurangan handap asor éta ngahasilkeun dahi saurang palacur, sarta palacur dina nubuat Alkitab téh nyaéta kapausan. Generasi katilu téh mangrupa tempat padamelan panungtungan pikeun nyiapkeun diri supaya sujud ka tanda palacur Roma diréngsékeun. Persiapan pikeun generasi kaopat diréngsékeun dina generasi katilu, ku hiji amanat palsu ngeunaan hujan panungtungan. Saperti dina pamberontakan taun 1863, jeung pamberontakan taun 1888, pamberontakan taun 1919 téh saluyu jeung 11 Séptémber 2001, sabab nalika gedong-gedong Kota New York waktu éta rubuh, malaikat perkasa dina Wahyu dalapan welas turun, sarta hujan panungtungan anu sajati mimiti.

“Hujan pangpandeurina bakal turun ka umat Allah. Hiji malaikat anu gagah perkasa bakal turun ti sawarga, sarta sakuliah bumi bakal dicaangan ku kamulyaan-Na.” *Review and Herald*, 21 April 1891.

Nalika hujan panungtung mimiti turun, para kokolot tina Adventisme Laodisea moal ngakuan éta minangka hujan panungtung, sabab maranéhna geus kakeueum ku doktrin pesen hujan panungtung palsu, anu ku Ezeziel dilambangkeun ku para awéwé nu nangisan Tammuz, sarta dina panerapanana minangka pesen ngeunaan karapihan jeung kaamanan.

“Ngan jalma-jalma anu hirup saluyu jeung caang anu geus dipibanda ku maranéhna bakal narima caang anu leuwih gedé. Lamun urang henteu unggal poé maju dina ngawujudkeun kahadéan-kahadéan Kristen anu aktip, urang moal ngakuan panyingkapan Roh Suci dina hujan panungtungan. Bisa jadi éta keur turun kana hate jalma-jalma di sabudeureun urang, tapi urang moal ngabédakeun atawa narimana.” *Testimonies to Ministers*, 507.

Mustahil pikeun para pangregep umat ngakuan datangna hujan panungtungan, sabab injil palsu maranéhna ngeunaan hujan panungtungan palsu, mungkir kana kamungkinan aya manifestasi naon waé tina kakawasaan Allah sakumaha anu kantos aya dina jaman-jaman baheula.

“Dina garéja-garéja bakal aya hiji panyingkaban anu ajaib tina kakawasaan Allah, tapi éta moal ngalakukeun pangaruh ka jalma-jalma anu can ngarendahkeun diri di payuneun Gusti, sarta muka panto haténa ku pangakuan dosa jeung tobat. Dina panyingkaban éta kakawasaan anu nyaangan bumi ku kamulyaan Allah, maranéhna ngan bakal ningali hiji hal anu dina kabutaan maranéhna dianggap bahaya, hiji hal anu bakal ngagedurkeun kasieun maranéhna, sarta maranéhna bakal nguatkeun diri pikeun ngalawan éta. Ku sabab Gusti henteu damel nurutkeun pamanggih jeung harepan maranéhna, maranéhna bakal ngalawan éta pagawean. ‘Naha,’ ceuk maranéhna, ‘kuduna urang henteu nyaho Roh Allah, padahal urang geus aya dina ieu pagawean salila mangtaun-taun?’—Ku sabab maranéhna henteu ngaréspon kana pangéling-éling, kana pamenta-pamenta anu ngadesek tina amanat-amanat Allah, tapi

terus-terusan nyebut, ‘Kami beunghar, sarta geus nambahan ku banda, sarta teu butuh nanaon.’ Bakat, pangalaman anu lila, moal ngajadikeun manusa saluran cahaya, iwal lamun maranéhna nempatkeun dirina di handapeun pancaran caang Panonpoé Kabeneran, sarta dipanggil, dipilih, jeung disiapkeun ku kurnia Roh Suci. Nalika jalma-jalma anu nyekel perkara-perkara suci ngarendahkeun diri di handapeun panangan Allah anu kawasa, Gusti bakal ngangkat maranéhna. Anjeunna bakal ngajadikeun maranéhna jalma-jalma anu boga pangabisa ngabédakeun—jalma-jalma anu beunghar ku rahmat Roh-Na. Sipat-sipat karakter maranéhna anu kuat jeung mentingkeun diri sorangan, kakukuhan maranéhna, bakal katémbong dina cahaya anu mancorong ti Cahaya dunya. ‘Kami bakal geuwat sumping ka maneh, sarta bakal mindahkeun kaki dian maneh tina tempatna, iwal lamun maneh tobat.’ Lamun aranjeun néangan Gusti kalawan sajero-jero hate, Anjeunna bakal kapanggih ku aranjeun.” Review and Herald, December 23, 1890.

Para kokolot dina pasal dalapan kitab Yehezkiel narima hiji injil ngeunaan katengtreman jeung kaamanan dina taun 1919, sarta nalika 11 Séptémber 2001 sumping, buah tina pambrontakan anu beuki ngaronjat éta katémbong dina teu mampuhna maranéhna ngakuan datangna hujan panungtungan. Dina sajarah anu dimimitian dina waktu ahir taun 1989, Allah ngulang deui gerakan Millerite nepi ka unggal jéntréna. Miller téh lambang Élia, sarta Élia geus kalawan pageuh nyarios ka Ahab yén moal aya hujan, iwal ku pangandika Élia.

Urang baris neraskeun panalungtikan urang ngeunaan generasi katilu Adventisme dina artikel salajengna.

Golongan anu henteu ngarasa sedih ku kamunduran rohani maranéhna sorangan, sarta henteu ngadu’a duka ku dosa-dosa batur, bakal ditinggalkeun tanpa meterai Allah. PANGERAN maréntahkeun para utusan-Na, jalma-jalma anu nyekel pakarang pangmeuncitan dina leungeunna: “Turutan anjeunna ngalangkungan kota, sarta teunggeul: panon maranéh ulah welas, ogé ulah boga rasa karunya: tumpeskeun pisan nu kolot jeung nu ngora, boh mojang, boh budak leutik, jeung awéwé: tapi ulah deukeut ka saha baé anu aya tandana; sarta mimitian ti tempat suci Kami. Tuluy maranéhna mimiti ti para kokolot anu aya di hareupeun Bait.”

“Di dieu urang ningali yén garéja—Bait Suci Pangeran—nya éta nu pangheulana ngarasa hanteman murka Allah. Para kokolot, nya éta jalma-jalma anu ku Allah geus dipaparinkeun cahaya anu agung sarta anu geus nangtung jadi pangreksa kapentingan rohani umat, geus ngahianatkeun kapercayaan anu dipasrahkeun ka maranéhna. Maranéhna geus nyekel pamadegan yén urang teu kudu ngarepkeun mujijat jeung panyatakeun anu écés tina kakawasaan Allah saperti dina mangsa baheula. Jaman geus robah. Kecap-kecap ieu nguatkeun kateuercayaan maranéhna, sarta maranéhna nyarita: Pangeran moal ngalakukeun kahadéan, ogé moal ngalakukeun kajahatan. Anjeunna kacida welas asihna nepi ka moal ngahukum umat-Na ku pangadilan. Ku kituna, ‘Damai jeung kaamanan’ téh jadi pajar maranéhna anu moal deui ngagedékeun sorana kawas tarompet pikeun némbongkeun ka umat Allah palanggaran-palanggaran maranéhna jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosa maranéhna. Anjing-anjing bisu anu teu daék ngagogog ieu téh jalma-jalma anu ngarasakeun pamales anu adil ti Allah anu kaganggu ku kalakuan maranéhna. Lalaki, mojang, jeung barudak leutik kabéh binasa babarengan.”

“Kalakuan-kalakuan keji anu nyababkeun jalma-jalma satia ngeluh jeung ceurik téh ngan sakitu anu bisa katingali ku panon manusa nu kawates; ari dosa-dosa anu panggoréngna mah, anu ngagerakkeun timburu Allah anu suci tur murni, henteu kabuka. Nu Maha Nyilidik hate uninga kana unggal dosa anu dipigawé dina rusiah ku para pagawé kajahatan. Jalma-jalma ieu tuluy ngarasa aman dina tipu dayana, sarta ku sabab kasabaran-Na anu panjang, maranéhna nyebutkeun yén Gusti henteu ningali, tuluy lampahna saolah-olah Anjeunna geus ninggalkeun bumi. Tapi Anjeunna bakal ngabongkar kapura-puraan maranéhna, sarta bakal muka ka hareupeun batur dosa-dosa anu kacida talatina ku maranéhna disumputkeun.”

“Teu aya kaunggulan dina pangkat, kamulyaan, atawa hikmat dunya, teu aya kalungguhan dina jabatan suci, anu bakal ngajaga manusa tina ngorbankeun prinsip lamun maranéhna diantep kana haténa sorangan anu pinuh ku tipu daya. Jalma-jalma anu geus dianggap pantes jeung bener ngabuktikeun dirina jadi pamingpin utama dina kamurtadan sarta jadi conto dina kalalaworakeun jeung dina nyalahgunakeun rahmat Allah. Laku lampahna anu jahat moal deui ku Anjeunna ditolerir, sarta dina murka-Na Anjeunna ngalakukeun hukuman ka maranéhna tanpa welas asih.

“Kalawan handeueul Gusti nyabut ayana-Na ti jalma-jalma anu geus dipaparin caang anu ageng sarta anu geus ngarasakeun kakawasaan firman dina ngalayanan ka batur. Maranéhna kungsi jadi palayan-palayanna anu satia, dipaparin kurnia ku ayana-Na jeung pituduh-Na; tapi maranéhna nyingkah ti Anjeunna sarta nyasabkeun batur kana kasalahan, ku sabab éta maranéhna katarajang ku murka ilahi.” Testimonies, jilid 5, 211, 212.